

Tổng kết những câu hỏi và trả lời trong Hội nghị bàn tròn giữa văn phòng Thống đốc tiểu bang và đại diện các cộng đồng người gốc Á Châu ngày 19 tháng 11 năm 2020

1. Các chủ tiệm nhỏ do phụ nữ và người thiểu số làm chủ đang vất vả kiếm cách để sống còn về tài chính và không ngừng tìm kiếm các nguồn lực để giúp họ trong thời đại dịch, với những hạn chế và sự chuyển dịch nhanh chóng sang thế giới kỹ thuật số. Các cửa tiệm nhỏ trong vùng chính là những nguồn giúp đỡ và hỗ trợ tức thời cho các cộng đồng địa phương của chúng ta hơn ai hết- như những gì chúng ta vẫn thấy, các khu xóm trong vùng đã cùng nhau tạo ra các địa điểm tiếp ứng cho nhau trong cộng đồng. Chuyện gì sẽ xảy ra với cộng đồng của chúng ta nếu những cửa tiệm nhỏ này biến mất?

Trả lời: Các cửa tiệm nhỏ là nguồn sống của cộng đồng của chúng ta và điều tối quan trọng là chúng ta phải làm mọi thứ có thể để hỗ trợ họ vượt qua thời gian đầy thử thách này. Chúng tôi biết chính phủ liên bang cần đẩy mạnh và hỗ trợ thật sự cho các cửa tiệm nhỏ này về lâu về dài, và chúng tôi đang thúc đẩy các nhà lãnh đạo liên bang đi đến một thỏa thuận. Thống đốc cũng đã làm việc với cơ quan lập pháp để cung cấp 62.5 triệu đô la cho các cửa tiệm nhỏ vào đầu năm nay với các khoản hỗ trợ cho những cửa tiệm do người thiểu số và phụ nữ làm chủ. Ông hiện đang làm việc với cơ quan lập pháp về một khoản cứu trợ bổ sung.

2. Phụ nữ nói riêng bị ảnh hưởng nặng nề nhất khi phải cố gắng làm việc và chăm sóc con cái - đồng thời phải học các kỹ năng mới để đối phó với tình hình kinh tế hiện nay. Liệu quý văn phòng có xem xét việc hồi sinh Văn phòng Giải quyết Tình trạng Kinh tế của Phụ nữ Thiểu số ở Minnesota hay soạn ra một kế hoạch kinh tế toàn diện gồm cả Văn phòng Hoà nhập Người Thiểu số và Phụ nữ để giúp quý vị giám sát và duy trì liên kết với các cộng đồng của chúng ta là những nhóm luôn vô hình?

Trả lời: Việc bảo đảm bảo rằng sự phục hồi kinh tế của chúng ta sẽ bao gồm cả phụ nữ và các cộng đồng BIPOC (BLACK, INDIGENOUS AND PEOPLE OF COLOR- người da đen, người bản địa và người da màu) là điều cực kỳ quan trọng trong lúc chúng ta phục hồi sau đại dịch. Trên phương diện tiểu bang, điều quan trọng là chúng ta phải tiếp tục tài trợ để tạo cơ hội cho phụ nữ trong công ăn việc làm phi truyền thống, và chúng ta cần mở rộng các chính sách hỗ trợ việc nghỉ phép nhằm cho phép cả nam và nữ giới được nghỉ phép có lương để chăm sóc bản thân và các thành viên trong gia đình họ. Chúng tôi vẫn đang soạn thảo các đề nghị về ngân sách (sẽ được đệ trình) trong phiên họp tới, nhưng chúng tôi có thể xem xét việc khôi phục Văn phòng Giải quyết Tình trạng Kinh tế của Phụ nữ trong phiên họp lập pháp kế tiếp.

3. Trong lúc các cửa tiệm nhỏ đang phải đối mặt với tỷ lệ đóng cửa cao hơn, và số tiền thu về giảm mạnh hơn so với các cửa tiệm nhỏ của người ngoài thiểu số làm chủ, có mục tiêu nào được đưa ra cho việc hỗ trợ các cửa tiệm nhỏ về lâu về dài?

Trả lời: Điều tối quan trọng là các cửa tiệm nhỏ do người thiểu số làm chủ phải có các nguồn lực và sự hỗ trợ mà họ cần để sống còn dài hạn. Điều này đồng nghĩa với quyền tiếp cận với tín dụng và các hình thức hỗ trợ kinh doanh khác. Chúng ta cần bảo đảm việc hỗ trợ các tổ chức nào vẫn cung cấp chính các hình thức hỗ trợ này, và tập trung vào việc hỗ trợ các cửa tiệm do người thiểu số làm chủ.

4. Có cơ hội nào cho việc cam kết tài chính với các phòng thương mại sắc tộc trong vùng và các tổ chức CDFI (COMMUNITY DEVELOPMENT FINANCIAL INSTITUTIONS- PHÁT TRIỂN TÀI CHÍNH CỘNG ĐỒNG) để giúp các tổ chức đó xây dựng năng lực và cung cấp thêm nguồn lực và hỗ trợ để giúp các cửa tiệm nhỏ này không?

Trả lời: Thỏa thuận ngân sách nhị niên lần trước bao gồm các khoản đầu tư vào các phòng thương mại sắc tộc trong vùng và một số CDFI. Điều quan trọng là chúng ta phải tìm cách hỗ trợ các tổ chức này khi chúng ta có phiên họp kế tiếp.

5. Nếu thuốc chủng ngừa COVID-19 sẽ được ưu tiên dựa trên dữ liệu chủng tộc, thì người Mỹ gốc Á sẽ không được ưu tiên vì dữ liệu cho các trường hợp COVID-19 dường như đại diện cho cộng đồng - bởi vì TẤT CẢ người Mỹ gốc Á đều bị gom chung lại thành một nhóm. Nhưng nếu quý vị tách rời nhóm người Mỹ gốc Á thành các nhóm sắc tộc, chẳng hạn như ở quận Ramsey có đa số người Mỹ gốc Hmong và Karen có các trường hợp nhiễm COVID-19 với tỷ lệ cao nhất trong dân số. Với ý nghĩ này, liệu các nhóm sắc tộc tị nạn Đông Nam Á có cần được ưu tiên chích ngừa càng sớm càng tốt hay không?

Trả lời: Dựa trên các kế hoạch liên bang tạm thời ở thời điểm hiện tại, Chỉ số Thành phần Xã hội Dễ bị tổn thương (SVI) của CDC sẽ được xem như một yếu tố trong giai đoạn 2 của việc phân phối thuốc chích ngừa. Với SVI, việc xem xét yếu tố chủng tộc và sắc tộc rất bao quát để tránh gánh nặng cụ thể trên người Mỹ gốc Á đang cần sự phân chia. SVI xem xét tỷ lệ phần trăm số người đang sống trong quận hạt hoặc khu vực điều tra dân số nào tự nhận mình là người da trắng, không phải gốc Tây Ban Nha theo ước tính của Bản Điều tra Dân số Cộng đồng Người Mỹ của Hoa Kỳ. Các yếu tố được xem xét trong Chỉ số SVI (danh từ họ liệt kê) là tình trạng kinh tế xã hội, thành phần gia đình & tình trạng khuyết tật, tình trạng ngôn ngữ & thiểu số, loại gia cư & phương tiện đi lại.

Nguồn:

<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=rm&ogbl#inbox/FMfcgxwKjnXZCXCLLcZBqHcKcfbpVjNr?projector=1&messagePartId=0.1>

(Văn phòng Thống Đốc Governor Tim Walz và Phó Thống Đốc Governor Peggy Flanagan gửi ra)